

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van
10.09.2008 tot 01.09.2009

deze feiten zijn thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1. 7° en 6.1.1.
al.1-1° van de Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening

B. Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan
rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te
hebben dat zonder zijn bijstand het
misdrijf niet kon gepleegd worden,

zonder voorafgaande vergunning een woning te hebben opgesplitst of in
een gebouw het aantal
woongelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van
een gezin of een alleenstaande te
hebben gewijzigd, ongeacht of het gaat om een eensgezinswoning, een
etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde
kamer

meer bepaald

in het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van _____
ondernemingsnummer _____ maatschappelijke zetel te _____

meerdere kamers te hebben gecreëerd

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van
01.09.2009 tot 01.09.2010

deze feiten zijn strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1. 7° en 6.1.1. al.1-1°
van de Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening

C. Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan
rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering
zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet
kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet
dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en
veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd, als
verhuurder een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter
beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet
beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een

studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen, namelijk in het pand gelegen te kadastraal gekend als , eigendom van en ondernemingsnummer , maatschappelijke zetel te

1. kamer 1 op het gelijkvloers te hebben ter beschikking gesteld aan en

te minstens in de periode van 25.10.2011 tot 27.04.2012

2. kamer 2 op het gelijkvloers te hebben ter beschikking gesteld aan en

te in de periode van 25.10.2011 tot 27.04.2012

3. kamer 3 op de eerste verdieping te hebben ter beschikking gesteld aan en

te in de periode van 25.10.2011 tot 27.04.2012

4. kamer 4 op de eerste verdieping te hebben ter beschikking gesteld aan

te in de periode van 25.10.2011 tot 27.04.2012

5. kamer 5 op de eerste verdieping te hebben ter beschikking gesteld aan

te in de periode van 25.10.2011 tot 27.04.2012

6. kamer 6 op de eerste verdieping te hebben ter beschikking gesteld aan

te in de periode van 25.10.2011 tot 27.04.2012

PROCEDURE

1. Tijdens de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de processtukken.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overeenkomstig art. 6.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en art. 17ter Decreet houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (Kamerdecreet) op 28 september 2012 overgeschreven op het hypotheekkantoor te Gent.

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheeken. De strafvordering is ontvankelijk

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijke vergunningenregister (art. 6.2.1. VCRO).

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 23 oktober 2012.

2. Bij tussenvonnissen van 23 oktober 2012 werd, met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) David Vrijmoed, advocaat te 9900 Eeklo, Gentsesteeweg 56 aangesteld als lasthebber ad hoc teneinde de te vertegenwoordigen in de strafvordering.

Om de lasthebber ad hoc toe te laten eerst kennis te nemen van het strafdossier werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar 4 december 2012.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de wooninspecteur, eiser tot herstel;
- de vordering van de procureur des Konings;
- het verweer door en namens de beklaagden.

4. Op de terechtzitting werd de dagvaarding wat betreft de tenlasteleggingen A en B aangevuld met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in art. 6:1.1, tweede lid VCRO. De beklaagden hebben zich hierover kunnen verdedigen.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

5. De tweede beklaagde, is eigenaar van een
hoeve gelegen te , kadastraal gekend als :

De eerste beklagde is zaakvoerder van het gelijknamig stukadoorsbedrijf

Op 25 oktober 2011 voerde de politie, de sociale inspectie en de wooninspectie een gecoördineerde controle uit aan de te

In de woning trof men 10 Polen, 1 Roemeen en 1 Hongaar aan. Zij waren allen te werk gesteld door het stukadoorsbedrijf van de eerste beklagde en verbleven in de woning.

Het betrof een oude hoeve waarin door middel van gyprocplaten afzonderlijke kamers waren ingericht. De bewoners van de kamers waren afhankelijk van de gemeenschappelijke voorzieningen voor wat betreft WC, bad/douche en kookgelegenheid.

De verbalisanten stelden aan het gebouw verschillende gebreken vast.

Er was een ernstig risico voor elektrocutie of brand. De elektrische installatie beschikte niet over een differentieel schakelaar. Een koelkast was aangesloten op een niet-geaard stopcontact. Elektrische contactpunten die onder spanning stonden waren aanraakbaar. Op schakelaars en stopcontacten ontbraken de afdekplaatjes. Stopcontacten hingen los uit de muur of waren uitgerust met een aardingspen die niet was aangesloten op een beschermingsgeleider. Muren, ramen en deuren vertoonden tekortkomingen. Er was eveneens een ernstig risico voor CO-vergiftiging.

Alle kamers kregen op het op het technisch verslag van de wooninspecteur zoveel straffpunten dat ze ongeschikt en onbewoonbaar waren.

Eén van de werknemers en bewoner, , verklaarde op 25 oktober 2011: "We wonen hier met 12 personen, 10 Polen, 1 Hongaar en 1 Roemeen. Ik woon hier al 3 jaar. Ik woon hier het langst. Het huis is van onze baas, . Het bedrijf doet pleisterwerken. We werken hier en we krijgen deze woning. We betalen niets. Er wordt niets afgehouden van ons loon. De baas betaalt ook elektriciteit, gas en water. Eten kopen we zelf. Meestal zijn we hier met een gelijk aantal personen. Elke maand gaan we terug naar Polen. De meubels zijn van de baas. We wonen hier, dus het is hier niet slecht. Het is hier warm, er is warm water, alles is er. Alleen de muren moeten wat geschilderd worden. Tot nu toe moesten er nog geen herstellingen gebeuren."

6. , verklaarde op 27 april 2012: "Ik ben zaakvoerder van de . De is eigenaar van het pand sedert september 2008. Het pand was niet-bewoond bij aankoop. Na aankoop heeft het een tijd onbewoond geweest, tussen 1 jaar en 2 jaar. Maar ik weet het niet exact. We hebben CV gelegd. We hebben behang verwijderd

en geplamuurd. Intussen werd het grotendeels geschilderd maar ik ga het toch leegmaken. Het heeft eigenlijk geen zin. Ik ben op de hoogte van de stedenbouwkundige overtreding van het moment dat ik uw herstellvordering ontvangen heb. Hiervoor was ik mij hier niet van bewust. Ik ga zeker geen aanvraag doen om een meerkamerwoning te maken van die woning. Ik denk dat het niet regulariseerbaar is. Ik heb me nog niet gewend tot de gemeente omdat ik dat pand een andere bestemming ga geven dan diegene die het nu heeft. Ik wil er terug een ééngesinswoning van maken, maar het wel in orde stellen uiteraard.

Momenteel is er nog bewoning, maar er is al vermindering. Ze zijn nog met 8 ongeveer. Er zijn al 2 Hongaren en 2 Polen vertrokken. De bewoners zijn allen bij mij tewerkgesteld. Ze werken in detachering. De bewoners verblijven er sedert 1 à 1,5 jaar, de ene al langer dan de andere.

De bewoners betalen niet om daar te verblijven. Ook EGW wordt door de firma betaald. Er wordt ook niks afgehouden van hun loon hiervoor.

We motiveren onze mensen nu om zelf een pand te vinden. Zelf iets ter beschikking stellen kost ons zeer veel en ik wist ook niet dat dat onder de wetgeving van het kamerdecreet viel. Ik werk ernaar dat de woning tegen het bouwverlof volledig leeg zal zijn.

...
Ik ga niet echt ingaan tegen uw vaststellingen over de gebreken...

U zegt mij dat u een herstellvordering heeft ingediend bij het parket en u legt mij uit wat dit betekent. Ik antwoord hierop dat ik dit document goed ontvangen heb. Ik heb een architect aangesproken, maar dat gaat niet zo snel. Ik zou een bouwaanvraag doen voor een ééngesinswoning. Maar ik wil een aantal dingen wijzigen zoals ramen bijsteken en dergelijke. Dit zal allemaal wel een tijd duren. Ik zal u laten weten wanneer alle bewoners vertrokken zijn en wanneer alle werken uitgevoerd zijn.

Ik heb op een bepaald ogenblik tegen de bewoners gezegd dat ze er met teveel verbleven, maar ze bleven maar mensen meebrengen. Die 2 Hongaren werkten eigenlijk niet voor mij maar voor iemand anders. Ik vind ook dat de bewoners niet net zijn. Ze poetsen niet. Buiten alle kosten die ik betaal zou ik daar ook nog wekelijks een kuisfirma naartoe moeten sturen."

7. Overeenkomstig art. 17bis van het Kamerdecreet deelde de wooninspecteur op 2 februari 2012 aan de procureur des Konings een herstellvordering mede en vorderde eveneens de oplegging van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

8. Per mail van 16 augustus 2012 deelde de wooninspecteur mede dat de woning op 13 juli 2012 ontruimd werd en dat ze volledig zal gerenoveerd worden.

Op 16 oktober 2012 stelde de politie vast dat de woning ontruimd was.

Beoordeling

9. De tenlastelegging wordt ten onrechte betwist. De tweede beklagde houdt voor dat er geen opsplitsing in kamers van de woning is gebeurd en dat de woning in haar geheel werd ter beschikking gesteld van een vennootschap die plak- en schildenwerken uitvoert en waarvan de eerste beklagde eveneens zaakvoerder is.

heeft het in zijn verklaring van 27 april 2012 geen enkele keer over deze vennootschap.
 Hij heeft het enkel over de vennootschap die haar statuten een stukadoorsbedrijf is.

Dit verweer is ook niet ter zake dienend.
 is de eigenaar en wist via haar zaakvoerder zeer goed aan wie en voor wat zij de woning ter beschikking stelde.

Overigens bepaalt art. 17 Kamerdecreet: *'Wanneer een kamerwoning of een kamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4, 6, 7, 7quater, 7quinquies en 7sexies of een studenten- of studentengemeenschapshuis of een studentenkamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4 en 8, rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die het goed ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro'.*

Ook het ter beschikking stellen via een tussenpersoon is dus strafbaar.

De opsplitsing tot kamerwoning en dus de wijziging van het aantal woongelegenheden blijkt uit de vaststellingen.
 De bewoners van de kamers waren afhankelijk van de gemeenschappelijke voorzieningen voor wat betreft WC, bad/douche en kookgelegenheid.
 Hiermee voldoen deze aan de definitie van 'kamer' uit het Kamerdecreet.

Dat deze kamerwoning niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten van het Kamerdecreet blijkt uit de vaststellingen van de wooninspecteur. Die vaststellingen werden overigens door de eerste beklagde niet betwist toen hij verhoord werd.

De rechtbank acht alle tenlasteleggingen bewezen.

Strafrechtelijke verantwoordelijkheid

10. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek

verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen.

De vennootschap heeft doelbewust nagelaten een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen en een niet geschikte kamerwoning ter beschikking gesteld van werknemers.

11. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklaagde zaakvoerder was en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om het misdrijf te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De eerste beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Straf

12. Alle feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

13. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten onder A en B worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

In geval van de verzwarende omstandigheid zijn de minimumstraffen echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon, en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Art. 17 Kamerdecreet stelt de feiten onder C strafbaar met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een geldboete van 500 euro.

tot 25.000 euro, en ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Sw met een geldboete van 3.000 euro tot 72.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Indien van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, of indien het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft, zijn de straffen een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 1.000 euro tot 100.000 euro, en in hoofde van een rechtspersoon een geldboete van 6.000 euro tot 200.000 euro.

14. De beklaagde hebben de misdrijven in professioneel verband gepleegd en handelden uit winstbejag.

Zij stelden hun eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (art. 4 Wooncode).

Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten o.m. het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten... Grote bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.

Van diegene die met winstogmerk woningen verhuurt of ter beschikking stelt, mag verwacht worden dat ook hij inspanningen levert en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houdt. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare bewoners schade toegebracht.

De beklaagden dienen te beseffen dat zij bij hun activiteiten niet alleen de lusten maar ook de lasten moeten dragen en hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

De eerste beklaagde heeft een ongunstig strafverleden. De tweede beklaagde heeft een gunstig strafverleden.
Beide kunnen nog uitstel van strafuitvoering genieten.

Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komen.

De gevangenisstraf en een deel van de geldboeten kan met uitstel worden opgelegd. Aan de wettelijke voorwaarden is voldaan.

Woonherstelvordering

15. Op 14 mei 2011 is het decreet van 29 april 2011 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen in werking getreden. Het decreet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 mei 2011 en is overeenkomstig art. 79 (met uitzondering van voor deze zaak niet relevante bepalingen) in werking getreden op de tiende dag na de bekendmaking, dit is dus op 14 mei 2011.

16. Artikel 17bis Kamerdecreet bepaalt dat de rechter, naast de straf, de overtreder kan bevelen om werken uit te voeren om de woning te laten voldoen aan de vereisten van artikelen 4, 6, 7, 7quater, 7quinquies, 7sexies en 8.

Als de rechtbank vaststelt dat het goed, vermeld in artikel 17, niet in aanmerking komt voor werken, beveelt ze de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Dit gebeurt ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de woning zich bevindt.

De rechter bepaalt daarvoor een termijn die maximaal 2 jaar bedraagt en kan eveneens een dwangsom opleggen.

17. De principiële herstelmaatregel is het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Vermits er geen stedenbouwkundige vergunning voorhanden is om de woning op te splitsen of in het gebouw het aantal woongelegenheden te wijzigen, vorderde de gewestelijk wooninspecteur op 2 februari dat het

pand binnen de 10 maanden een andere bestemming zou hebben gekregen.

In de conclusie werd de vordering gewijzigd naar het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Bovendien vorderde zij een dwangsom van 125 euro en de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

De vordering is afdoende gemotiveerd. Het herstel door bestemmingswijziging is noodzakelijk.

De vordering tot herstel is rechtmatig en gegrond.

Nu de woning zal verbouwd worden tot gezinswoning kan een ruimere termijn dan 10 maanden worden opgelegd en is de onmiddellijke uitvoerbaarheid niet noodzakelijk.

18. Het opleggen van een dwangsom als drukkingmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag. Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 125 euro per dag moet worden opgelegd.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld worden om de plaats te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

19. Ingevolge art. 4 VTSv moet de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;
 art. 162, 182, 184, 185 § 1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
 art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 42§3, 43 en 43bis, 100, van het Strafwetboek; alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding
 art. 1, 8, 14§1 wet van 29 juni 1964;
 art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985

DE RECHTBANK, rechtsprekend op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Vult de dagvaarding wat betreft de tenlasteleggingen A en B aan met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in art. 6.1.1, tweede lid VCRO namelijk: de rechtbank deelt mee dat de dagvaarding dient aangevuld te worden met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C samen tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van 6 maand en tot een GELDBOETE van 3.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 18.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maand;

Verleent UITSTEL van tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende een termijn van 3 jaar voor de gevangenisstraf van 6 maanden en voor 1.500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro;

Veroordeelt tot betaling van een BIJDRAGE aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt tot betaling van een VASTE VERGOEDING voor beheerskosten van 50.00 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C samen tot een **GELDBOETE** van 6.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 36.000 euro;

Verleent **UITSTEL** van tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende een termijn van 3 jaar voor 3.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 18.000 euro;

Veroordeelt _____ tot betaling van een **BIJDRAGE** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt _____ tot betaling van een **VASTE VERGOEDING** voor beheerskosten van 50.00 euro.

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de **GERECHTSKOSTEN** gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 92,14 euro.

WOONHERSTEL

Verklaart de eis van de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR**, toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt _____ en _____ tot het uitvoeren van de werken nodig om de woning gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ te laten voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en dit binnen een termijn van 24 maanden na de uitspraak van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de veroordeelden de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR** onmiddellijk bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte moeten brengen wanneer de opgelegde werken vrijwillig werden uitgevoerd.

Veroordeelt _____ en _____ elk tot betaling van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de uitvoering der werken.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

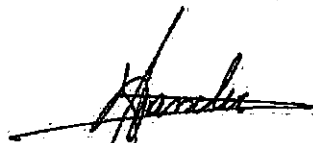
Machtigt de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR** om, indien de veroordeelden in gebreke blijven de bevolen werken binnen de gestelde termijn uit te voeren, ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien.

Verplicht de veroordeelden in geval van ambtshalve uitvoering om alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de VLAAMSE WOONISPECTEUR

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de éérentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 15 januari 2013, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Muriel D'Asseler, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings.

Muriel D'Asseler

Jan Van den Berghe